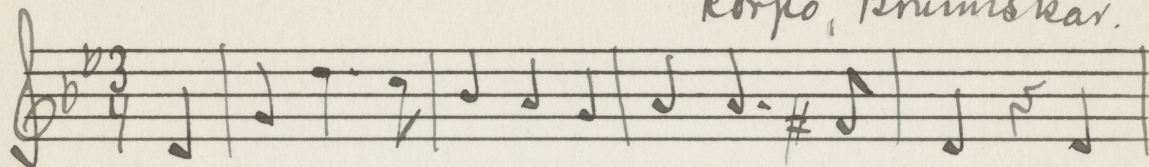

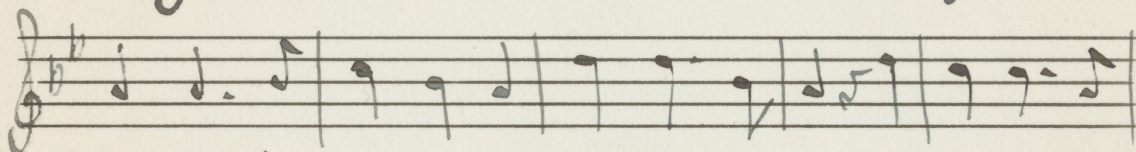
112 294

"Den gamle sängen med den nya melodin."

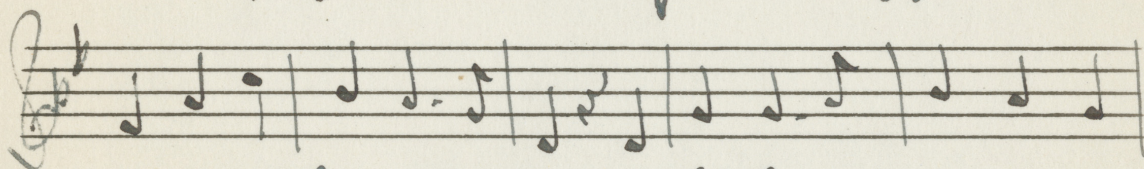
Korpo, Brumskär.

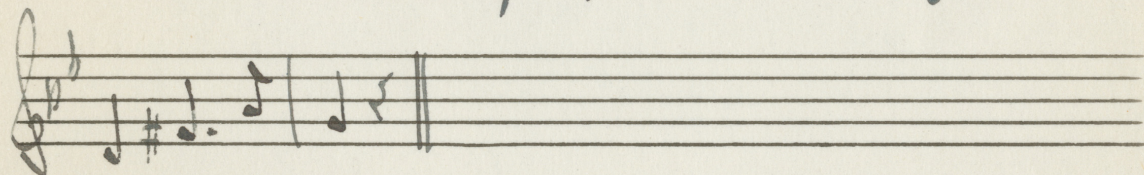
Säg, vem är på jorden så ensam som jag, så

hemtos, förgäten, så fattig och svag? Jag har intet

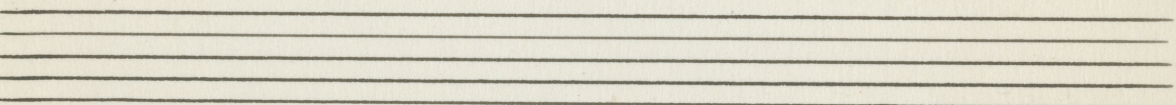
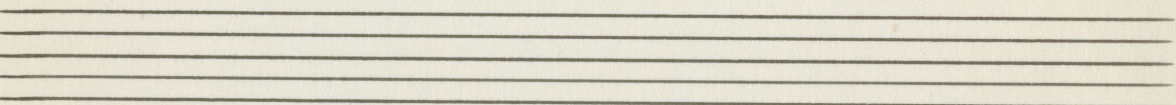
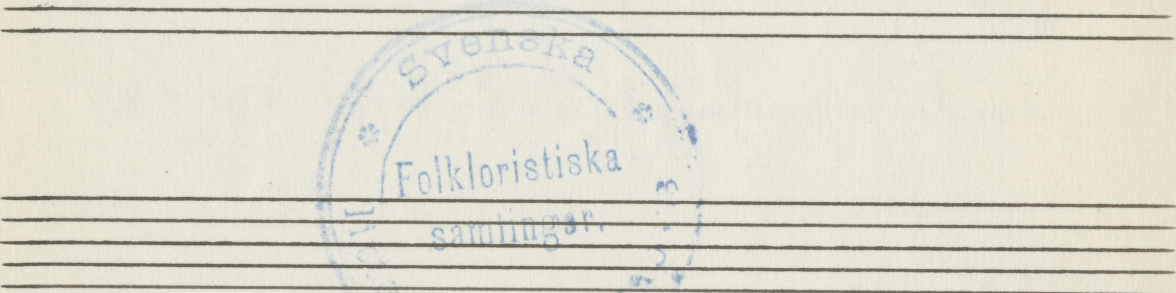
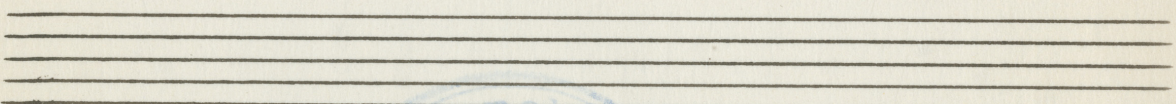
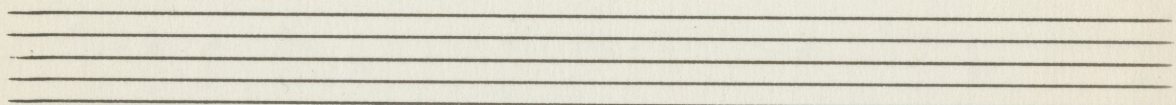
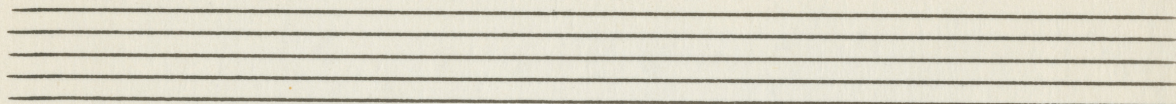

mer under himmelens päll, än två bruna ögon att

gräta var kött.

Jenny Jansson
31. 7. 1913.

"Den gamla sången med den nya melodin".

Säg, vem är på jorden så ensam som jag,
så hemlös, förgäten, så fattig och svag?
Jag har intet mer under himmelens päll
än två bruna ögon att gråta var kväll.

Uti vinen kring landet den höstliga vind,
men han som jag älskar bytt hjärta och sinn,
jag ägde ej gull och han stötte mig bort.
Hur sorgen är lång och hur glädjen var kort!

Se strömmen han brusar så djup och så strid,
och finge jag dö! Ja, då hade jag frid.
Tre blommor, tre rosor i stelnande famn —
då vore jag lycklig, då fäane jag hann.

